

04/08/2014

ועדה מיוחדת לפי סעיף 47(א) לפקודת רופאי השיניים(נוסח חדש) התשל"ט-
1979

לכבוד
שרת הבריאות,

דין וחשבון לפי סעיף 47 (א) לפקודת רופא השיניים (נוסח חדש)
התשל"ט- 1979

בעניין:

ד"ר בועז לב, המשנה למנכ"ל, משרד הבריאות באמצעות ב"כ, עו"ד אייל חקו,
מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי, משרד הבריאות ירושלים.

הקובל

נגד

ד"ר דניאל קנדינו, [REDACTED] רופא שיניים מורשה, בעל רישיון מס'
[REDACTED] ע"י ב"כ עו"ד רפאל בייפוס.

הנקבל

1. הקובלנה-

ביום 15.12.2011 הגיש ד"ר בועז לב המשנה למנכ"ל של משרד הבריאות,
קובלנה נגד הנקבל(להלן:הקובלנה) ואשר עלפיה הנקבל גילה התנהגות שאינה

הולמת רופא שיניים מורשה וכן גילה רשלנות ו/או חוסר יכולת כאמור בסעיף 45 (1) ו-(3) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) תשל"ט-1979 (להלן: הפקודה) וכן הפר הוראה מהוראות חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996 כאמור בסעיף 45 (7) לפקודה בכך שהוא לא השיב לפניות רבות וחוזרות של אנשי משרד הבריאות ולא העביר את החומר הרפואי כמבוקש כדי לאפשר בירור התלונות כראוי. לא קיים רישומים רפואיים כמקובל. שם שילוט בניגוד לתקנות למרות מספר רב של אזהרות של אנשי משרד הבריאות ולא הוריד את השלט כמבוקש.

2. בהכרעת הדין מיום 5.1.2014 הרשיעה הוועדה את הנקבל כדלקמן:

בסעיף 2 בקובלנה- הורשע בעבירה לפי סעיף 45 (1) לפקודה.

בסעיף 3 בקובלנה- הורשע בעבירה לפי סעיף 45 (1) לפקודה.

בסעיף 4 בקובלנה- זוכה.

בסעיף 5 בקובלנה- זוכה מסעיף 45 (3) לפקודה מחוסר ראיות מספיקות והורשע בסעיף 45 (1) לפקודה.

בסעיף 6 בקובלנה- זוכה מחוסר ראיות מספיקות.

בסעיף 8 בקובלנה- הורשע בעבירה לפי סעיף 45 (1) לפקודה.

בסעיף 9 סעיפים (א) ו-(ג) בקובלנה- הורשע בעבירה לפי סעיף 45 (1) לפקודה.

בסעיף 9 (ב) בקובלנה- הורשע בעבירה לפי סעיף 45 (1) לפקודה ובסעיף 45 (7) לפקודה.

3. ביום 24.3.2014 התקיימה ישיבת הוועדה בה טענו הצדדים לעניין אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל.

4. טיעוני בכ' הקובל-

ביחס להבהרה החלקית של הרשומה הרפואית ואי הגשת התיק הרפואי במלואו הפרה של דברים אלה זה בבסיס החובה של הנקבל כרופא למטופל וכרופא לגוף המפקח שזה משרד הבריאות. הימנעות מלעשות ממה שהוא צריך לעשות בעצם מונעת את הבירור של תלונות הציבור ופוגעת גם ביכולת הפיקוח שלנו, וגם במערכת היחסים שבינו לבין המטופל וכמובן שזה גם בניגוד להוראות

הפקודה ולהוראות חוק זכויות החולה. צילומי הרנטגן שלא הועברו לידנו עד היום, גם בדיונים עצמם הייתה התייחסות שלו שהוא יעביר וישלח אותם ולא קיבלנו. הבסיס הוא שיש חובה לכך שתהיה אמינות ברישום הרפואי והענות לגורמי הבקרה ואלה אבני היסוד של המקצוע והוא הפר חובות אלה. לפני 3-4 חודשים קיבלתי פרסום נוסף של הנקבל שזה שוב קשור לתפוס התנהגותו, סומן כ-ת/18 (ללא התנגדות בכ' הנקבל). בכ' הקובל הפנה את הוועדה להחלטות שניתנו באירועים של התנהגות שאינה הולמת: החלטה בעניין של דר' זיו, דר' גיא קיסר, דר' לילה גולדמן. שם נידונו מקרים של התעלמות מפניות המשרד. העונשים שקיבלו בהחלטות אלו נעו בין ביטול מוחלט והתליות לתקופות שונות, הכל בהתאם לחומרת העבירות. בכ' הקובל ביקש מהוועדה להתלות את רישונו של הנקבל לתקופה של 5 חודשים.

5. טיעוני בכ' הנקבל-

הקובלנה הזו בסופו של דבר מדברת על כשלים טכניים מינוריים. הוועדה מצאה את הנקבל זכאי בדברים העיקריים והוא זוכה מעבירה בנושא הרשלנות. הנקבל מטפל באלפי מטופלים. יש לו עשרות מכתבי תודה. הוא לא הורשע לא בעבירה פלילית ולא בעבירה משמעתית. הביקורות שנערכו במרפאתו היו רבות וחריגות מאוד יחסית לרופא קטן שמנהל מרפאה. בכ' הנקבל מפנה את הוועדה לביקורת מסכמת שנערכה במרפאתו (ת/10) שם נאמר "הביקורת הינה ביקורת רגילה, המרפאה נקייה, מסודרת ובעלת עמדת טיפול אחת". היושב ראש מפנה את תשומת לב בכ' הנקבל לסיכום הביקורת שם נאמר "שעל הנקבל להשלים חוסרים ולתקן ליקויים שהתגלו במהלך הביקורת". עם הזמן הנקבל תיקן גם את הליקויים האלו. לעניין פסקי הדין שהביא בכ' הקובל- פסקי דין אלה מתייחסים בדרך כלל לרשלנות, לרשלנות רבתי וזה לא המקרה שלפנינו. מה שנשאר מכתב הקובלנה הוא דבר מאוד מצומצם של אי ניהול חלקי של רשומות רפואיות שזה דבר טכני. לעניין נושא הפרסום (ת/18) שהוסף, זה אינו מופיע בכתב הקובלנה ואיני יודע באיזה נסיבות זה נעשה. הנקבל מתנצל על התנהגותו. הנקבל מפרנס יחיד. סגירת המרפאה תגרום לו מזק רב.

בכ' הנקבל מבקש להסתפק באמצעי משמעת של נזיפה בלבד.

דברי הנקבל-

רופא משנת 1995. הייתה לו מרפאה בהונגריה, עלה לישראל. החל משנת 1997 הוא רופא שיניים בישראל במרפאה פרטית. מעולם לא הייתה לו מטרה לפגוע בלקוחות ולגרור להם נזק כלשהוא. בתקופת עבודתו השתל 7,500 שתלים, ושני המקרים הנידונים הם מקרים שקריים. אני מפרנס העיקרי ואשתי שיננית ומשתכרת 4,000 ₪. אני הפנמתי את הדברים שנאמרו על ידי בכ' הנקבל וכמובן שמאותו יום אני בעצם מנהל את הרשומות יותר טוב ויותר נכון ומשלים את כל הדברים שחסרו באותם הרשומות הרפואיות. זכותו הבסיסית של אדם במדינת ישראל היא לעבוד. אני לא זוכר שביצעתי איזושהי עבירה חמורה דיה בשביל להוציא אותי ולנטרל אותי מעבודתי. התליית הרישיון תגרום לכך שאפסיק לטפל במטופלים שהתחלתי לתת להם טיפול ואני צפוי לתביעות משפטיות כיוון שיגרם להם נזק. אנשים שילמו כסף והם מחכים ומצפים להמשך מתן השירות שלי.

6. דיון והמלצה-

הוועדה רואה בחומרה את הרשעתו של הנקבל כאמור בהכרעת הדין מיום 5.1.2014, בעובדות ובעבירות שיוחסו לנקבל בקובלנה. הוועדה רשמה לפניה את זיכוי של הנקבל מהעובדות והעבירות שיוחסו לו בסעיף 4 ובסעיף 6 בקובלנה וזיכוי חלקי בסעיף 5 בקובלנה (ראה סעיף 2 לעיל).

הנקבל לא הסיר את השילוט ששם שהינו בניגוד לתקנות למרות פניות של אנשי לשכת הבריאות. בשימוע שנעשה לו בעניין הורדת השילוט התחייב הנקבל להוריד את השילוט אך לא ביצע זאת. הנקבל אל השיב לפניותיה הרבות של הממונה במשרד הבריאות ולא המציא את התיקים הרפואיים של המתלוננים נגדו ולא המציא את צילומי הרנטגן שהתבקש ובכך מנע ועיכב את בירור התלונות נגדו. הנקבל לא קיים רישומים רפואיים כמקובל.

התנהגותו של הנקבל בפרשות שיוחסו לו בכתב הקובלנה משקפת התנהלות בלתי ראויה ובלתי תקינה, בהתנהלותו בפן המקצועי, בתחום ניהול הרשומות,

באי היענותו לפניות משרד הבריאות ובאי קיום ההתחייבויות שקיבל על עצמו ובפרסום מרפאתו שלא כדין.

הוועדה אינה סבורה שיש להקל ראש או להתייחס לעובדות ולעבירות שבהם הורשע הנקבל כאל "כשלים מינוריים וטכניים" כדברי בכ' הנקבל. הוועדה רואה בחומרה את התנהגותו של הנקבל במיוחד בכל הנוגע להתעלמותו המוחלטת בפניותיה המרובות של ד"ר מוטשניק לבירור התלונות נגדו וכן על כך שלא המציא את הרשומות הרפואיות שהתבקש, ולא קיים רשומים רפואיים כמקובל.

כבר נקבע לו אחת בפסיקה כי השיקול המרכזי בהליכים המשמעותיים הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע רפואה ועל אמון הציבור ברופאים וכי נסיבותיו האישיות של הנקבל נסוגות מפני אינטרס זה (ערעור אזרחי 10979-04 לאור נ. שר הבריאות). הוועדה שקלה לקולא את זיכוי של הנקבל, כאמור לעיל, את עברו הנקי, את מצבו הסוציאקונומי, חלוף הזמן מאת קרות האירועים שיוחסו לו בכתב הקובלנה וכן את הבעת צערו וחרטתו.

במכלול השיקולים לקולא לחומרה כפי שהובאו לעיל, הוועדה ממליצה לפני כבוד השרה להתלות את רישיונו של הנקבל לתקופה של 3 חודשים.

יגאל מילר, עו"ד
נציג הצעמ"ש לממשלה

ד"ר בנימין עזרה, חבר

ד"ר תרצה רמון, יו"ר